

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 97/06-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. marca 2006 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. I. Z., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. I. S., B., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Krajským úradom justičnej a kriminálnej polície v Trenčíne, prokurátorom Krajskej prokuratúry v Trenčíne, sudkyňou Okresného súdu v Trenčíne a policajtni, ktorí vykonali domovú prehliadku, a to nariadením a vykonaním domovej prehliadky podľa príkazu sp. zn. 5 Tp-V-535/2005 z 20. júna 2005, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť JUDr. I. Z. v časti, v ktorej namieta porušenie jeho základných práv a slobôd podľa čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyšetrovateľom Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín, prokurátorom Krajskej prokuratúry Trenčín a sudkyňou Okresného súdu Trenčín nariadením a vykonaním domovej prehliadky na základe príkazu na domovú prehliadku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5 Tp-V-535/2005 z 20. júna 2005, o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

2. Sťažnosť JUDr. I. Z. v časti, v ktorej namieta postup policajných orgánov pri výkone domovej prehliadky na základe príkazu na domovú prehliadku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5 Tp-V-535/2005 z 20. júna 2005, o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júla 2005 doručená sťažnosť JUDr. I. Z., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. I. S., B., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2 a čl. 12 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) vyšetrovateľom Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trenčín (ďalej aj „úrad justičnej a kriminálnej polície“), prokurátorom Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“), sudkyňou Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) a policajtmí, ktorí vykonali domovú prehliadku, a to nariadením a vykonaním podľa príkazu sp. zn. 5 Tp-V-535/2005 z 20. júna 2005.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že sudkyňa okresného súdu príkazom sp. zn. 5 Tp-V-535/2005 z 20. júna 2005 podľa ustanovenia § 83 ods. 1 Trestného poriadku na návrh vyšetrovateľa úradu justičnej a kriminálnej polície a prokurátora krajskej prokuratúry č. k. 1 KO-V-84-1/2004-2 nariadila vykonanie domovej prehliadky v jeho byte v B.

Dôvodom uvedenej domovej prehliadky mala byť skutočnosť, že 5. januára 2004 vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície uznesením sp. zn. ČVS: KUJP-90/OVEK-2003 začal trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a) a b) Trestného zákona, pretože v presne nezistenej dobe, najneskôr od 5. júna 2003 až do začatia trestného stíhania na presne nezistenom mieste v okrese T. podozriví PhDr. M. K., P. B., V. K., Ing. J. H. v úmysle obohatiť sa viackrát uviedli do omylu viaceré osoby tým spôsobom, že po vzájomnom rozdelení si úloh pravdepodobne P. B. a V. K. vyrábali kópie

umeleckých diel – obrazov, špeciálnymi postupmi ich upravovali, aby budili dojem pravosti a bola sťažovaná identifikácia ich veku a PhDr. M. K. ako súdny znalec vyhotovoval znalecké posudky na takto vyrobené obrazy – falzifikáty – známych autorov za účelom ich vierohodnosti pri predaji záujemcom a tieto falzifikáty následne P. B. a Ing. J. H. predávali záujemcom ako originálne diela.

Z doterajšieho šetrenia mali byť získané poznatky odôvodňujúce podozrenie, že v byte sťažovateľa sa má nachádzať obraz pochádzajúci z tejto falšovateľskej dielne, konkrétne obraz od autora M. A. Bazovského, motív: „Vykopávanie zemiakov“, olejová tempera na kartóne, rok vzniku okolo 1950, rozmery 25,5 x 54,5 cm, ktorý sťažovateľ vydražil na 39. aukcii v Aukčnej spoločnosti S. v B., pričom objednávateľom predaja tohto obrazu bol P. B. na základe zmluvy č. 61/39/2003 z 15. apríla 2003.

Na základe uvedeného príkazu sudkyne okresného súdu bola u sťažovateľa 22. júna 2005 o 6.00 h ráno vykonaná siedmimi policajtmi domová prehliadka, o ktorej bol sťažovateľ informovaný iba sprostredkované 18 ročným synom jeho družky, pretože v čase prehliadky bol na dovolenke v Egypte.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že „neprofesionálnosť, diletantizmus a nafúknutosť celej akcie súvisiacej s prehliadkou, potvrdzuje skutočnosť, že nezákonná prehliadka bola neúspešná, lebo hľadaný obraz sa v mojom byte nenašiel“.

Podľa tvrdenia sťažovateľa z okolností prípadu, ale aj z príkazu o nariadení domovej prehliadky je nepochybné, že v tejto veci je poškodenou stranou, a preto sa na neho vzťahuje ustanovenie § 43 Trestného poriadku.

Sťažovateľ sporný obraz nadobudol ako zberateľ obrazov slovenských majstrov v dobrej viere na verejnej aukcii od renomovanej aukčnej spoločnosti S. Je preto pre neho výsmechom spravodlivosti a fackou právneho štátu, keď príslušné orgány s ním ako s bezúhonným občanom a navyše poškodeným zaobchádzajú ako s páchatel'om trestnej činnosti a používajú voči nemu neprimerané donucovacie prostriedky, hoci Trestný

poriadok im dáva celý rad možností, aby vec dôležitú pre trestné konanie získali od neho dobrovoľným spôsobom. Od januára 2004 nebol oslovený a vyzvaný na vydanie sporného obrazu, resp. vyzvaný na spoluprácu pri odhaľovaní páchatel'ov v tejto trestnej činnosti. Zvolený postup orgánov činných v trestnom konaní považuje sťažovateľ za nezákonný, ktorý vážne zasiahol do jeho súkromia a mohol narušiť aj jeho povesť v okolí jeho bydliska.

Sťažovateľ ako poškodený v uvedenej trestnej veci nebol od začiatku trestného stíhania t. j. 5. januára 2004 až do podania sťažnosti vypočutý ohľadne okolností týkajúcich sa nákupu sporného obrazu a nebol ani vyzvaný na jeho vydanie. Takýto postup orgánov činných v trestnom konaní považuje sťažovateľ za rozporný s ustanovením § 84 trestného poriadku, ktorý stanovuje, že domovú prehliadku možno vykonať len po predchádzajúcej výzve toho, u koho sa má prehliadka vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo dobrovoľné vydanie hľadanej veci. Vykonanie domovej prehliadky u sťažovateľa ako poškodeného, bez predchádzajúceho výsluchu a výzvy na dobrovoľné vydanie sporného obrazu považuje sťažovateľ za nezákonný a brutálny zásah do jeho základného práva na ochranu jeho súkromia a obydlia.

Sťažovateľ uvádza, že nezákonný postup mu spôsobil vážnu psychickú traumú a psychické útrapy. Okrem toho jeho pohoda na dovolenke v zahraničí bola narušená, pretože pre psychickú traumú, ktorej bol vystavený, sa jeho dovolenka stala bezcennou, lebo nesplnila svoj účel. Okrem toho sťažovateľ tvrdí, že bol vystavený psychickému stresu, pretože nevedel, v akom stave sa byť po domovej prehliadke nachádza, a musel zariad'ovať potrebné kroky svojho právneho zastúpenia na Slovensku. Psychickému stresu bola vystavená aj celá rodina sťažovateľa a predovšetkým jeho 18 ročný nevlastný syn, ktorý z tohto pre neho mimoriadne traumatizujúceho zážitku sa nevie dodnes spamätať.

Okrem uvedeného sťažovateľ namieta aj postup príslušníkov polície, ktorí prehliadku vykonávali, lebo títo podľa jeho tvrdenia sa za každú cenu snažili bez príslušného oprávnenia vykonať prehliadku depozitu sťažovateľovej súkromnej zbierky obrazov, ktorá je umiestnená mimo bytu. Vypočúvali pracovníkov sťažovateľovej firmy, čím navodili situáciu,

že sťažovateľ mohol byť spájaný s kriminálnym prostredím, čo mohlo vážne ohroziť jeho povesť.

S ohľadom na okolnosti daného prípadu sťažovateľ je presvedčený, že v tejto veci neboli u neho vôbec dané dôvody na nariadenie vykonania domovej prehliadky, pretože cieľ sledovaný zákonom mohol byť dosiahnutý aj iným, menej dramatickým spôsobom, pričom vo veci nehrozilo nebezpečenstvo z omeškania, strata ani „zašantročenie“ dôkazu. Preto sa sťažovateľ domnieva, že nielen samotné vykonanie, ale aj nariadenie domovej prehliadky u neho ako poškodeného bolo neprimeraným zásahom do jeho práva na rešpektovanie súkromia a obydlia. Takýto zásah nebol zároveň nevyhnutný v demokratickej spoločnosti, lebo sledovaný cieľ sa mohol dosiahnuť inak, napr. výzvou na vydanie obrazu.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol aj o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 000 Sk, ktoré zdôvodňuje tým, že mal on aj celá jeho rodina značné psychické útrapy a zničenie pohodu na dovolenke.

Vzhľadom na to, že Trestný poriadok proti príkazu na domovú prehliadku nepripúšťa opravný prostriedok, o ochrane základných práv a slobôd v tejto veci je podľa názoru sťažovateľa oprávnený rozhodnúť ústavný súd.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že:

„Nariadením a vykonaním domovej prehliadky v byte sťažovateľa dňa 22.6.2005 podľa príkazu sp. zn. 5 Tp-V-525/2005 z 20. 6. 2005 vyšetrovateľ Krajského úradu justičnej a kriminálnej polície v Trenčíne, prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne, sudkyňa Okresného súdu v Trenčíne a policajti, ktorí prehliadku vykonali, porušili čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2, čl. 12, ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd a zároveň aj čl. 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach.“

II.

Z dokladov, ktoré ústavnému súdu doložil sťažovateľ, možno skutkový stav zhrnúť nasledovne:

Sudkyňa okresného súdu príkazom na domovú prehliadku sp. zn. 5 Tp-V-535/2005 z 20. júna 2005 nariadila vykonať domovú prehliadku u sťažovateľa v mieste jeho trvalého bydliska, v B. a v priestoroch k domu patriacim, ktorého majiteľom domu je L., a. s., B. Z odôvodnenia príkazu vyplýva, že prokurátor krajskej prokuratúry podal 15. júna 2005 pod č. 1 KO-V-84-1/2004-2 na okresný súd návrh na vydanie príkazu na domovú prehliadku u sťažovateľa v mieste jeho trvalého bydliska, v B. a v priestoroch k domu patriacim, ktorého majiteľom domu je L., a. s., B.

Ďalej v odôvodnení je uvedené, že vyšetrovateľ úradu justičnej a kriminálnej polície uznesením sp. zn. ČVS: KUJP-90/OVEK-2003 z 5. januára 2001 začal trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a) a b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenej dobe, najneskôr od 5. júna 2003 dosiaľ, na presne nezistenom mieste v okrese T. neznámi páchatelia v úmysle obohatiť sa viackrát uviedli do omylu dosiaľ nestotožnené osoby tým spôsobom, že po vzájomnom rozdelení si úloh, ktoré spočívali v tom, že jeden z páchatel'ov vyrábala kópie umeleckých diel – obrazov, špeciálnymi postupmi ich upravoval, aby budili dojem pravosti a bola sťažovaná identifikácia ich veku, ďalší z páchatel'ov ako znalec zapísaný v zozname znalcov doteraz neustanoveného krajského súdu vyhotovoval znalecké posudky na takto vyrobené obrazy známych autorov za účelom ich vierohodnosti pri predaji záujemcom a tieto následne najmenej jeden z páchatel'ov ako obchodník s umeleckými dielami predával záujemcom ako originálne diela, čím spôsobili dosiaľ nestotožneným osobám škodu minimálne 870 000 Sk.

Z doterajšieho šetrenia boli získané poznatky odôvodňujúce podozrenie, že v priestoroch predmetného domu sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie, a to najmä obraz od autora A. Bazovského, motív Vykopávanie zemiakov, tempera, olejová tempera na kartóne, rok vzniku okolo 1950, rozmery 25,5 x 54,5 cm, ktorý vydražil sťažovateľ na 39. aukcii v Aukčnej spoločnosti S., s. r. o., so sídlom B., pričom objednávateľom predaja

obrazu bol P. B. na základe zmluvy č. 61/39/2003 z 15. apríla 2003. Pri tomto obraze je podozrenie, že môže byť sfalšovaný a aj pri ďalších obrazoch, ktoré sťažovateľ zakúpil priamo alebo sprostredkované od PhDr. M. K., P. B., V. K. alebo Ing. J. H., je podozrenie, že môžu byť sfalšované.

Sudkyňa okresného súdu po preskúmaní návrhu podaného prokurátorom krajskej prokuratúry a pripojených listinných dôkazov dospela k záveru, že podaný návrh je dôvodný.

V zápisnici o vykonaní domovej prehliadky z 22. júna 2005 sp. zn. ČVS: VP-KUJP-90/OVEK-2003 sa uvádza, že prehliadka sa začala o 6.00 h a bola ukončená o 6.10 h. Sťažovateľ sa v bydlisku nenachádzal, prítomný bol jeho nevlastný syn T. D., bytom B., ktorý uviedol, že vec sa v dome pravdepodobne nenachádza, ale môže sa nachádzať v sídle spoločnosti L., a. s., B.

Okrem toho z uvedenej zápisnice vyplýva, že osoba u ktorej má byť prehliadka vykonaná, bola poučená podľa § 85a Trestného poriadku, že je povinná strpieť domovú prehliadku a že policajné orgány sú oprávnené prekonať odpor osoby alebo iné vytvorené prekážky. Prehliadka bola vykonaná vo všetkých miestnostiach v dome. Na prehliadke bol prítomný I. I. ako nezúčastnená osoba a T. D. - syn JUDr. I. Z.

III.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním

a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02).

Predmetom sťažnosti je namietanie porušenia základných práv a slobôd sťažovateľa podľa čl. 7 ods. 1, čl. 10 ods. 2, čl. 12 ods. 1 a 2 listiny a čl. 8 dohovoru vyšetrovateľom úradu justičnej a kriminálnej polície, krajským prokurátorom krajskej prokuratúry a sudkyňou okresného súdu nariadením a vykonaním domovej prehliadky v jeho byte na základe príkazu okresného súdu z 20. júna 2005 sp. zn. 5 Tp-V-535/2005.

Podľa čl. 7 ods. 1 listiny nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedziť ju možno iba v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 10 ods. 2 listiny každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 12 ods. 1 listiny obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

Podľa čl. 12 ods. 2 listiny domová prehliadka je prípustná len na účely trestného konania, a to na písomný odôvodnený príkaz sudcu. Spôsob výkonu domovej prehliadky ustanoví zákon.

Podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

Podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať s výnimkou prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom alebo zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a slobôd iných.

Podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku (účinného v čase vykonania domovej prehliadky u sťažovateľa) ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti; musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou. (...)

Podľa § 43 ods. 1 Trestného poriadku poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch uvedených v tomto zákone sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisu a oboznámiť sa so spisom, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Práva preštudovať spis sa môže poškodený výslovne vzdať.

Podľa § 82 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacich (obydlia) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá z trestného činu.

Podľa § 83 ods. 1 Trestného poriadku nariadiť domovú prehliadku je oprávnený sudca alebo predseda senátu a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca. (...) Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. Doručí sa osobe, u ktorej sa prehliadka vykonáva, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bráni doručeniu.

Podľa § 83 ods. 2 na príkaz predsedu senátu alebo sudcu vykoná domovú prehliadku policajný orgán, v prípravnom konaní tiež vyšetrovateľ.

Podľa § 84 Trestného poriadku domovú prehliadku (...) možno vykonať len po predchádzajúcej výzve, toho, u koho alebo na kom sa má taký úkon vykonať, a to len vtedy, ak sa výzvou nedosiahlo ani dobrovoľné vydanie hľadanej veci alebo odstránenie iného dôvodu, ktorý viedol k tomuto úkonu.

Podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku orgán vykonávajúci domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov alebo pozemku je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému členovi jej domácnosti alebo v prípade prehliadky iných priestorov alebo pozemku aj jej zamestnancovi účasť pri prehliadke. O práve účasti pri prehliadke je povinný tieto osoby poučiť.

Podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku k výkonu domovej a osobnej prehliadky treba pribrať osobu, ktorá nie je na veci zúčastnená. Orgán vykonávajúci prehliadku preukáže svoje oprávnenie.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy zakotvujúceho zásadu subsidiarity môže ústavný súd konať o namietanom porušení základných práv sťažovateľa len ak v danej veci nie je daná

právomoc všeobecných súdov. V danom prípade sám sťažovateľ poukazuje na to, že je poškodenou osobou podľa § 43 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej domovou prehliadkou boli porušené základného práva a slobody. Preto sťažovateľ ako poškodená osoba mal namietať porušenie svojich základných práv a slobôd v trestnom konaní, v rámci ktorého bola v jeho byte uskutočnená domová prehliadka.

Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že osobitným zásahom do nedotknuteľnosti obydlia je domová prehliadka a možno ju uskutočniť len pre účely trestného konania, na písomný príkaz sudcu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. V preskúvanom prípade posúdenie opodstatnenosti nariadenia a vykonania domovej prehliadky patrí do právomoci všeobecného súdu, pretože všeobecný súd skúma celý priebeh trestného konania a musí komplexne hodnotiť dôkazy v ňom vykonané, a to aj s ohľadom na ústavnosť zásahu do základných práv a slobôd ďalších osôb týmito dôkazmi dotknutých (§ 2 ods. 4 Trestného poriadku).

Sťažovateľ ako poškodená osoba môže žiadať, aby všeobecný súd aspoň v odôvodnení rozhodnutia v trestnej veci, v ktorej bola nariadená a vykonaná domová prehliadka, vyslovil, že jej nariadením a vykonaním boli porušené jeho základné práva a slobody. Na základe takého rozhodnutia sťažovateľ by bol oprávnený podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci uplatniť náhradu škody spôsobenú nezákonným zásahom do jeho základných práv a slobôd.

Vychádzajúc z týchto záverov ústavný súd nezistil žiaden ústavný dôvod na to, aby sa v tejto veci neriadil princípom subsidiarity, ktorý je ustanovený v čl. 127 ods. 1 ústavy. Porušenie tohto princípu považuje ústavný súd za neprípustné aj preto, že nezohľadnenie právomoci všeobecného súdu by bolo neústavným zásahom do kompetencií všeobecného súdnictva podľa čl. 142 ods. 1 ústavy bez primeraných dôvodov.

Okrem uvedeného sťažovateľ namieta aj postup príslušníkov polície, ktorí prehliadku vykonávali, lebo títo sa podľa tvrdenia sťažovateľa za každú cenu snažili, bez príslušného oprávnenia, vykonať prehliadku depozitu jeho súkromnej zbierky obrazov, ktorá je

umiestnená mimo bytu, vypočúvali pracovníkov firmy, ktorej majiteľom je sťažovateľ, čím navodili situáciu, že sťažovateľ mohol byť spájaný s kriminálnym prostredím, čo mohlo vážne ohroziť jeho povesť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre č. 153/2001 o prokuratúre podnet možno podať ktorejkoľvek prokuratúre. (...)

Ústavný súd z obsahu sťažnosti zistil, že sťažovateľ pred podaním sťažnosti na ústavný súd nevyčerpal iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že vzhľadom na to, že Trestný poriadok proti príkazu na vykonanie domovej prehliadky opravný prostriedok nepripúšťa, o ochrane základných práv a slobôd je v jeho veci oprávnený rozhodnúť ústavný súd.

Na základe uvedeného dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľ ešte pred podaním sťažnosti na ústavný súd mal využiť iný právny prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje, v danom prípade podnet prokurátorovi, a preto odmietol sťažnosť v časti namietajúcej postup policajných orgánov pri výkone domovej prehliadky ako neprípustnú.

V zmysle ustanovenia § 36 zákona o ústavnom súde v spojení s ustanovením § 142 Občianskeho súdneho poriadku ústavný súd rozhodol, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. marca 2006